

ORHAN PAMUK İLERİDE NÂZİM OLABİLİR Mİ?

Nâzım 'ın kendisi kırmızıdır, **Orhan Pamuk** 'un romanı. Nâzım özgürlük ve aşkın savaşçısıdır. Pamuk, soyadı gibi tüyden, pamuktan şeylerin nesircisi.

Nâzım toprağı yara yara gün ışığına çıkma kavgası vermiştir. Şanssız bir dönemin akıllı ışığıdır.

Pamuk, "*cilalı imaj devrinin*" imitasyon kahramanı.

Pamuk, Cumhuriyet'e saldırmak için Nâzım'ın arkasına sığınmış. Ya da kendine yapılan haksız saldırılara örnek diye Nâzım'la özdeşleşme çabası ise yersiz bir çığlıktır.

Orhan Pamuk'tan akılda ne kalır bilmem ama gençlik var oldukça, dilimiz Türkçe kaldıkça, Nâzım bu ülkenin batmayan güneşi gibi hep pırl pırl yaşayacaktır. Ona zulmeden güdük, akılsız yöneticilerin hiçbirisi akılda bile kalmayacaktır..

Cumhuriyet gazetesinin 12 Temmuz 1951 tarihli sayısı, Cumhuriyet'in 55 yıllık ayıbı olarak tarihte yerini almıştır. Nâzım'a yapılan her saldırıda olduğu gibi onu da kınıyorum. Ancak Cumhuriyet 1961'den bu yana hep Nâzım'a sahip çıkmıştır. Bunu da unutmamak gerek.

Bu coğrafyada bir kavgaya tutuştun mu, başına gelecekleri bileceksin.

İnancın ve senden başka kimsen olmadığını da bileceksin.

Aydınlarımızın acımasız yalnızlığını anlıyorum. Ancak **Orhan Veli** ile Nâzım'ı karıştırmam.

"Her koyun kendi bacağından asılır" diye Türk atasözü var.

Teşbihte hata olmaz, affınıza sığınarak bir fıkra:

Günlerden bir gün Eminönü kaymakamı hakkında rüşvet iddiaları ayyuka çıkar. Padişah duyar, kazaskeri teftişe gönderir. Kazasker atlı arabasıyla gelir Sultanahmet Meydanı'na, tam duracakken at ürker, araba kaçar, inmek üzere olan kazaskerin kılıcı tekere takılır; kılıç eciş бүcüş olur. Kazasker: " **Fatih** 'in dedeme armağanıydı, ya bu kılıcı düzeltirsin ya da..."

Kaymakam kılıcı kapıldığı gibi doğru Kapalıçarşı'ya gider. Bakar, eder bir sürü zanaatkâr, nafile. Neyse birisi der ki: "*Çarşıda, son tonozun altında Agop Usta var, belki ondan bir çare bulursun.*" Kaymakam bir koşu bulur Agop Usta'yı: "*Bu kılıcı düzelt.*" Agop, alır bakar, tartar eliyle, eline vurur, kılıç narin bir işçilikten çıkmış. Agop: "*Düzeltilirim, ancak 25 meci diye alırım.*" "*Olur*" der kaymakam. Hemen çarşı esnafından salma yapar, 25 meci diye toplar getirir. Agop alır parayı, sonra kılıcı tekrar gözden geçirir. Sonra başlar kılıcı kalçasına vurmaya, iki bir yana, üç bir yana, dört öbür yana.... bakar düzelmiş. Kınına sokar, verir kaymakama. Kaymakam; "*Ne yaptın ki bu kadar para istiyorsun, vermem parayı*" der. Agop işlemi yeniden yapar, kılıç yine eciş бүcüş olur. Kılıcı kapan kaymakam doğru eve gider. Soyunur. Başlar kılıcı kalçalarına vurmaya... Vurdukça kılıç eciş бүcüş olur. Düzelmek yerine iyice eğrilir. Sabahın kör saatinde, kaymakam elinde kılıç, dayanır Agop'un kapısına:

"*Aman bre, ben ettim sen etme!..*"

Agop parayı alır, götürür saklar. Sonra döner dükkâna, alır kılıcı, tekrar başlar işleme. Üç bir yana, dört bir yana, iki öbür yana, kılıcı düzeltir.

Bakar eliyle, gözüyle tartar, kınına takar, verir kaymakama.

Kaymakam mutlu, ağzı kulağında gidecek. Agop çevirir kaymakamı, "*Ula bir saniye, sana bir de ücretsiz bir şey verecem*" der.

Kaymakam, "*Ne ola ki?*" der gülümseyerek.

Agop, "*Aklında olsun der , her popo kılıç düzeltmez!*"